

Geronimo Stilton

LES AVENTURES
DE

SHERLOCKO

LA BOIRA NEGRA

Estrella Polar

Geronimo Stilton

LES AVENTURES
DE
SHERLOCKO
LA BOIRA NEGRA

Estrella Polar

El nom de Geronimo Stilton i tots els personatges i detalls relacionats amb ell són *copyright*, marca registrada i llicència exclusiva d'Atlantyc S.p.A. Tots els drets reservats. Es protegeixen els drets morals de l'autor.

Textos de Geronimo Stilton

Coordinació editorial de Patrizia Puricelli

Il·lustració de coberta de Tommaso Ronda

Disseny gràfic de Mauro de Toffol / theWorldofDOT

Gràfica i coordinació artística de Daria Colombo i Lara Martinelli

Il·lustracions interiors de Tommaso Ronda

Coordinació artística de Lara Martinelli

Projecte gràfic i maquetació de Daria Colombo

Editing de Benedetta Biasi

Idea original d'Elisabetta Dami

Títol original: *Le avventure di Sherlocco. La nebbia nera*

© de la traducció: Xavier Solsona i Brillas, 2022

© © 2021 Mondadori Libri S.p.A. per PIEMME, Itàlia

© 2022, de l'edició en llengua catalana: Estrella Polar, S. A.

Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

Drets internacionals © Atlantyc S.p.A.

Corso Magenta 60/62 - 20123 Milà - Itàlia

www.atlantyc.com - foreignrights@atlantyc.it

Primera edició: maig del 2022

ISBN: 978-84-1389-206-1

Dipòsit legal: B. 6.340-2022

Impressió a Catalunya

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre té la qualificació de **paper ecològic** i procedeix de boscos gestionats de manera **sostenible**.

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Stilton és el nom d'un famós formatge anglès. És una marca registrada de l'Associació de Fabricants de Formatge Stilton. Per a més informació, www.stiltoncheese.com.

ÍNDEX

Terror a Ratington

6

EL CAS

L'últim aspirant a client...

20

L'impossible no existeix!

26

LA INVESTIGACIÓ

Un accident en la foscor

32

Aquesta boira és ben estranya!

42

Interrogatori als artistes

50

El pla d'en Sherlocko

62

Festa amb sorpresa

70

	Un misteri ja desvelat	78
	Molts lladres invisibles	84
	A la caça del ratpenat dron!	88
	El cau dels ratpenats	93

LA SOLUCIÓ

	L'hora de la veritat...	104
	Qui s'oculta rere la boira negra?	112
	Una cançó per a en Sherlocko	118

L'ACADÈMIA

	Regla important per a un detectiu: TENIR NAS!	124
---	--	-----

TERROR a RATINGTON

Aquell matí, el tren de vapor cap a Ratington va sortir amb puntualitat de la via zero de l'**ESTACIÓ** de Ratalona.

Còmodament assegut al meu vagó, pensava en el que m'havia dit en Sherlocko per telèfon la nit abans:

—Un misteri fosc envolta la ciutat! Prepari's, Stilton: la **por** ha envaït Ratington!

Brrr... Qui sap què volia dir!

Tan bon punt vaig arribar, me'n vaig anar cami-

nant cap a l'agència del meu amic **DETECTIU**, al número 13 del carrer de les Intrigues, ben abrigat amb l'impermeable que, junt amb el paraigua, és fonamental quan vinc a Ratington, perquè sempre hi plou!

Escarriitx... Una mica més i m'oblido del **bigoti** postís!

Me l'havia de posar sens falta: en Sherlocko el considera necessari per a un

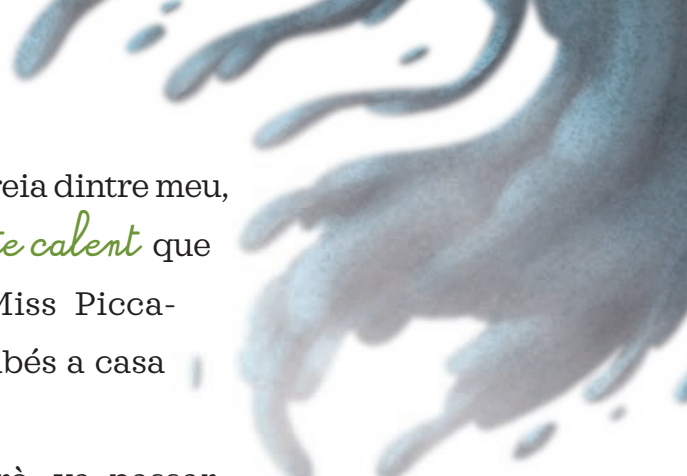
ajudant de detectiu que es respecti..., és a dir, jo mateix!

Fet! Què estàvem dient? Ah, sí... A **RATINGTON** el temps sempre és així: pluja i vent, vent i boira, boira i pluja. I així i tot (em podeu creure, estimats amics rosegadors?), començava a trobar-me a gust en aquell ambient tan gris! Deu ser que, per a mi, la ciutat d'en Sherlocko s'havia convertit en un lloc especial (fins i tot pel clima!), però en aquell moment jo era ben feliç.

Mirava al meu voltant i veia els carrers plens de rosegadors i rosegadores atrafegats; observava els edificis envoltats de boira; sentia el moviment i l'ambient d'una **ciutat** en ebullició... Ningú semblava preocupar-se de la humitat i el fred! Ningú semblava afectat per aquell cel gairebé sempre **GRIS!**

I jo també somreia dintre meu,
pensant en el *te calent* que
em serviria Miss Picca-
dilly quan arribés a casa
d'en Sherlocko.

Tot d'una, però, va passar
una cosa estranya, MOLT ESTRANYA!

Una terrible i espessa **BOIRA FOSCA** va baixar
ràpidament del cel. Primer va cobrir les teula-
des dels edificis..., després les finestres més al-
tes... i finalment el carrer al meu voltant.

Per mil formatgets de bola, què estava passant?
Era com si la **nit** més fosca i sense lluna ha-
gués caigut... en ple dia!

Jo estava MOLT MOLT MOLT espantat, ho he de
confessar! **Era tan fosc que no es**
distingia un gat d'un ratolí. El trànsit es-
tava paralitzat i els vianants tenien dificultats
per avançar. En la foscor impenetrable ressona-
ven crits i sorolls preocupants:
—AAAH!

—Ei! Però què passa?

—QUI HA APAGAT ELS LLUMS?

I a més sentia un estrany soroll damunt meu,
com un brunzit... Bzzzz... zzzz... zzzz...

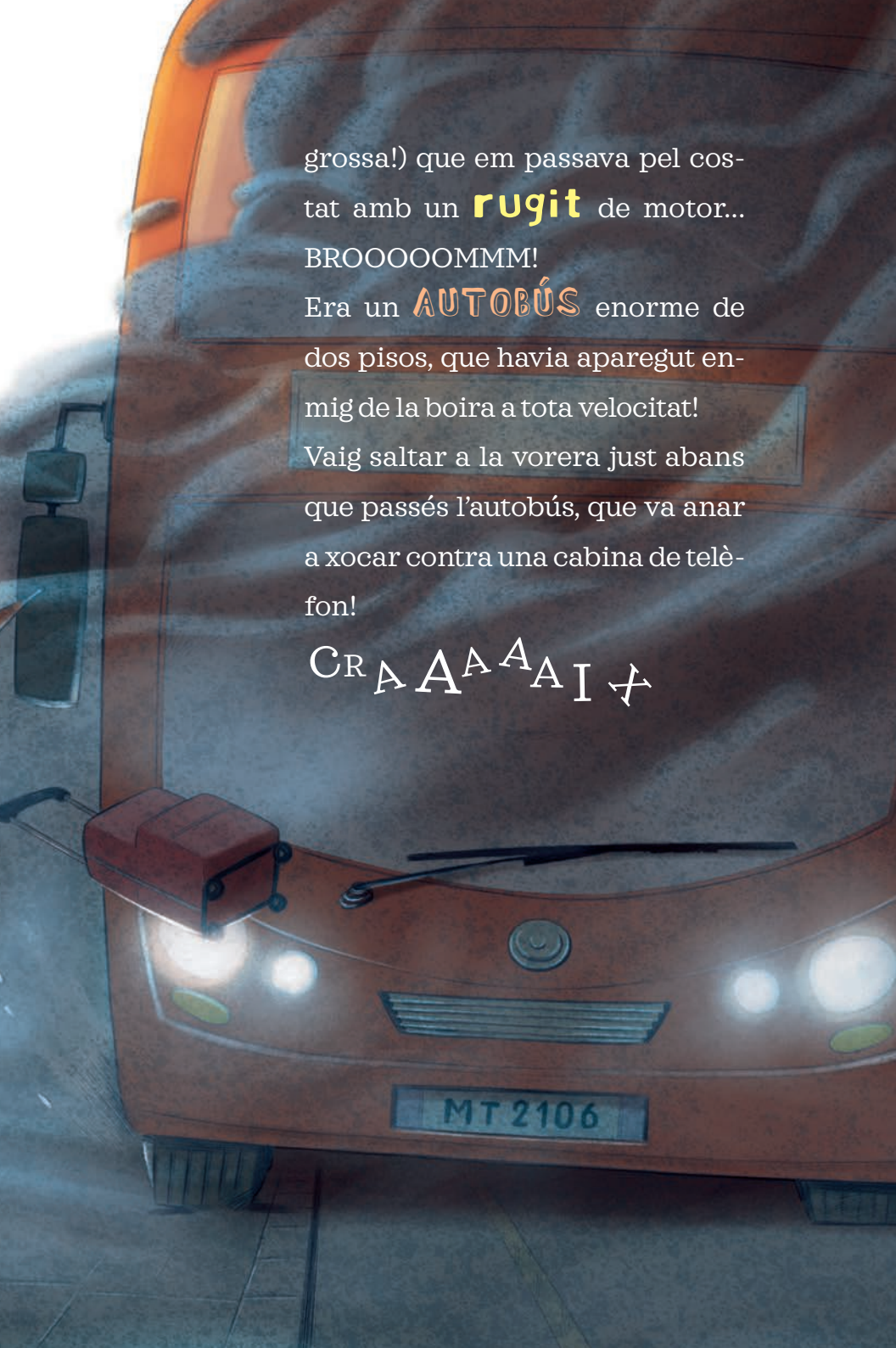
De sobte, una silueta FOSCA va sorgir d'aquella
BOIRA NEGRA i es va dirigir cap a mi!

Escarriiitx... Auxiliiii!

Aleshores aquell individu misteriós em va aga-
far fort i em va arrossegar cap a un costat...

No vaig tenir temps de reaccionar perquè vaig
sentir una altra cosa (una cosa grossa, MOLT

grossa!) que em passava pel cos-
tat amb un **rugit** de motor...

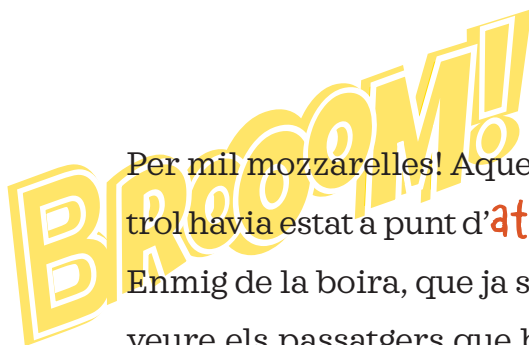
BROOOOOMMM!

Era un **AUTOBÚS** enorme de
dos pisos, que havia aparegut en-
mig de la boira a tota velocitat!

Vaig saltar a la vorera just abans
que passés l'autobús, que va anar
a xocar contra una cabina de telè-
fon!

CRAA^AA^AAI ✂

MT 2106

Per mil mozzarelles! Aquell vehicle fora de control havia estat a punt d'**atropellar-me!**

Enmig de la boira, que ja s'estava dissipant, vaig veure els passatgers que baixaven de l'autobús, trasbalsats però il·lesos.

El més espantat era el conductor.

La boira negra havia aparegut tan de cop que no havia tingut temps de frenar!

Mentrestant, l'**individu misteriós** que m'havia salvat s'havia aixecat i s'estava traient la pols de l'impermeable.

Uhm, tenia alguna cosa que m'era molt familiar! I de fet, quan es va girar, el vaig reconèixer...

Era en Sherlocko!

—Stilton, què fa encara assegut a terra com un babau? Au, vinga, aixequi's! O he de deduir que també és un gandul, a banda de **despiatat?**

Aleshores em vaig aixecar i vaig dir:

—Bon dia, Sir Sherlocko! Jo... Jo no l'havia reconegut! Enmig d'aquesta foscor...

Ell, però, mirava al seu voltant ensumant l'aire:

—*Es sniff! Es sniff!* Que no ho sent, Stilton?

Jo estava perplex:

—No sento... *el què?*

En Sherlocko va somriure, amb els ulls brillants:

—L'aire fa olor de **misteri!**

Jo em vaig girar, mig desorientat. L'estranya boira s'estava esvaint ràpidament: el gris fosc estava aclarint-se i deixava pas al gris clar típic de la ciutat de Ratington.

Per un moment em va semblar sentir encara aquell ZUM-ZUM d'abans... Després, però, em van distreure uns ratpenats que s'allunyaven volant.

**Que estrany..., ratpenats
en ple dia!**

Vaig apartar aquells pensaments i vaig dir al meu amic:

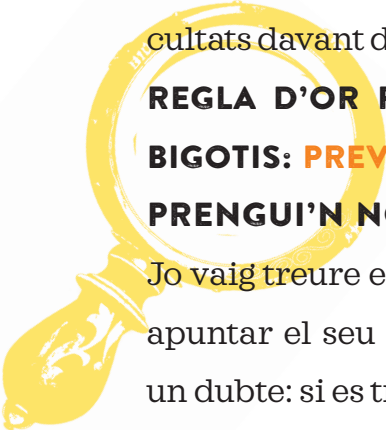
—Gràcies sinceres, Sir Sherlocko! Si no hagués sigut per vostè...

Ell continuava mirant al seu voltant, com si volgués enregistrar qualsevol **DETALL** del que estava passant i del que acabava de succeir.

Aleshores va arronsar les espatlles i va dir:

—Quan ha aparegut la boira negra, he sortit i l’he anat a buscar. Sabia que es trobaria en dificultats davant d’un fenomen tan insòlit.

REGLA D'OR PER A UN INVESTIGADOR DE BIGOTIS: PREVEURE QUALSEVOL IMPREVIST! PRENGUI'N NOTA, STILTON!

Jo vaig treure el meu quadern de detectiu i vaig apuntar el seu consell. Amb tot, em va quedar un dubte: si es tracta d’un imprevist, com el pots preveure? *Bah!*

En Sherlocko, mentrestant, ja s’encaminava cap a casa seva. Vaig córrer darrere seu i, en passar per davant d’un quiosc, no vaig poder evitar veure que els **diaris** no parlaven d’altra cosa que... d’aquella estranya boira negra.

—El fet, Stilton, és que des de fa un temps aquesta **BOIRA NEGRA** s’abat inesperadament so-

bre la ciutat de Ratington. Tothom es pregunta per la naturalesa d'un fenomen atmosfèric tan rar i inexplicable. A mi, però, m'interessen més els seus aspectes... **IL·LEGALS!**

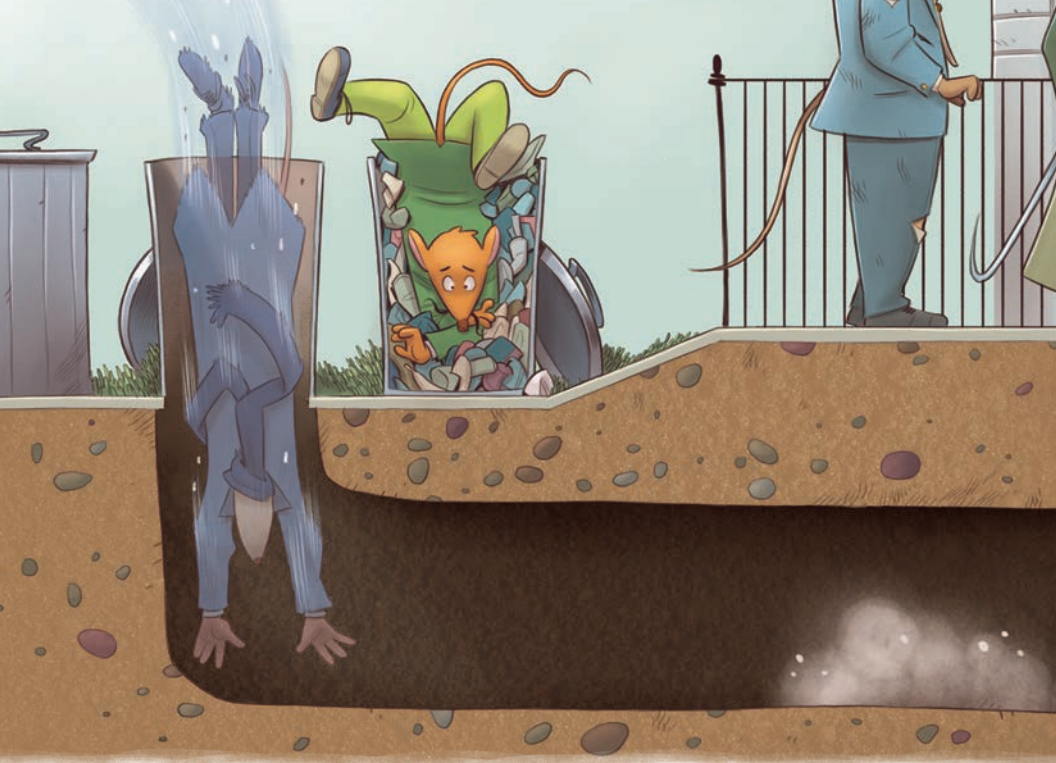
Jo estava perplex:

—La boira negra...
és il·legal?

En Sherlocko va brandar el cap i va rebufar:
—No digui bestieses, Stilton! Però el cert és que durant aquesta misteriosa boira augmenten les accions il·legals, és a dir, els delictes: robatoris, atracaments, assalts, estirades de bosses... Se m'ha girat feina. Miri!

Finalment havíem arribat al nostre destí, al carrer de les Intrigues 13, i davant de l'agència hi havia una cua d'**ASPIRANTS A CLIENTS**.

En Sherlocko estava ben fastiguejat:

—Bufa! Encara no han entès que jo només m'ocupo de casos interessants, intrigants, estimulants...,

en definitiva,

de Sherlobigotis?!

Vingui, evitem aquesta gentada fent servir el passatge secret!

Jo em vaig quedar de pasta de moniato... A quin **passatge secret** es referia?

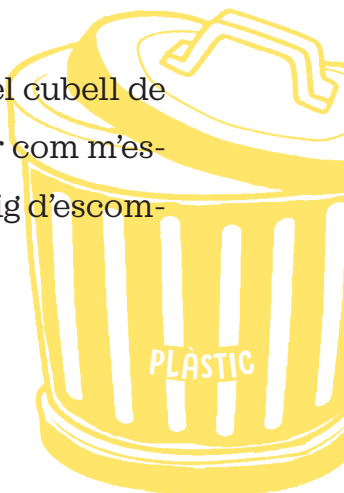

En Sherlocko, però, ja era al carreró del darrere i m'assenyalava tres **CUBELLS** de les escombraries al costat mateix de la reixa.

—Què fa, Stilton...? Que dubta? Segueixi'm!

En dir allò va aixecar la **tapa** del cubell del mig i s'hi va llançar a dins.

Jo vaig tractar de fer el mateix amb el cubell de la dreta, però alguna cosa no va anar com m'esperava i... vaig acabar entaforat enmig d'escombraries **pudents!!!**

Sota el carrer es va sentir:

—Ah, gairebé me n'oblidava, Stilton! Només un cubell oculta el passatge secret... Faci el favor de triar bé!

Massa tard, *esnif!*

Un aspirant a detectiu, però, no es rendeix mai davant de la primera dificultat (ni davant de la **pudor** d'escombraries!), de manera que em vaig ficar dintre el cubell del mig i vaig arribar fins al final del túnel..., que donava directament al **lavabo** de l'Agència d'Investigació Sherlocko!

